Enderrock | Ainhoa Sansó | Actualitzat el 15/01/2021 a les 10:30

Porto Bello: «Amb el nou disc hem trobat el nostre so i el camí a seguir»

Parlem amb la banda altafullenca sobre la seva trajectòria i el nou disc que avui publiquen: 'La llei universal'

Porto Bello | Juan Miguel Morales

Tal com canten al seu tercer disc, ?amb la guitarra entre els dits, a cop de bombo i amb quatre acords maldestres', el grup **Porto Bello** presenta *La llei universal* (Música Global, 2020). El sextet d'Altafulla, guanyador del Premi Enderrock com a millor disc revelació 2017 i millor directe 2019, ha aconseguit fer-se un forat a l'escena festiva. Liderada pel cantant Tonet Blázquez, la banda presenta dotze temes carregats d'energia i optimisme, produïts com els treballs anteriors pel mag del mestissatge, **David Rosell**, als estudis de Can Pardaler. En parlem amb Blázquez.

Porto Bello presenta el tercer disc com una banda consolidada de l'escena festiva. Però com vau començar?
Vam engegar el projecte amb el meu germà Joan a finals del 2015. Ell ja era el bateria de **Buhos** quan **Porto Bello** encara ni existia, i em va demanar de gravar unes veus per a un tema seu. El resultat ens va agradar tant que li vaig proposar de muntar un grup junts. Vam fer el primer disc a duet, tots sols. Va ser com començar una casa per la teulada [Riu], perquè quan el vam tenir enllestit vam començar a buscar músics a partir de contactes d'amics i a xarxes socials? El primer dia érem com uns **One Direction**, perquè tots ens acabàvem de conèixer, però ens va funcionar.

Després d'enregistrar el primer disc, 'Basat en fets reals' (Música Global, 2017), vau ser grup revelació de l'any i l'evolució ha estat meteòrica. Com heu arribat fins aquí?
A nivell musical hem fet un canvi enorme i si mires les fotos? també! Escoltant el primer disc ja es nota, hem anat incorporant molta més electrònica com a canvi més gran, però també ha estat una evolució progressiva. A més, vam tenir la sort que el meu germà va voler compartir la seva experiència amb **Buhos** i el cantant Guillem Solé també ens va donar bons consells des del principi.

Quins rols teniu dins el grup?
La part musical i de creació dels temes intentem treballar-la en equip. Els rols que tenim són més aviat relacionats amb la feina de promoció. Per exemple, Gerard Fort (guitarra) porta l'Instagram; en Roger Vila (baix), l'agenda; en Nano Negrié (bateria) fa els fulls de ruta? Cadascú té una funció perquè no ens podem permetre tenir un equip de personal extern que es dediqui a fer aquestes tasques. Tot i això, artísticament tots aportem tant com podem.

Porto Bello Foto: Juan Miguel Morales

Com us ha afectat la crisi sanitària a causa de la Covid-19?
Per una part, negativament, com a tothom, perquè hem perdut la gira i la promoció, però per l'altra ens ha donat un temps extra per acabar el disc. Em vaig confinar amb el meu germà i vam aprofitar per compondre sis o set cançons més. Al final han estat les més ?canyeres' del disc, han donat un toc més personal a l'àlbum i crec que és molt positiu.

Des del principi heu treballat amb el segell Música Global i el productor David Rosell a Can Pardaler. Això ha reforçat la complicitat a l'hora de fer música?

Totalment! La relació amb David Rosell és molt propera des del principi i s'ha convertit en un dels pilars de **Porto Bello**. Quan no teníem res i jo encara no havia cantat mai en català, ell ens va ajudar a trobar la sonoritat i la identitat del grup. Hem treballat sempre braç a braç. De fet, amb aquest últim disc fins i tot ens va deixar dormir a un pis seu a Artés perquè l'alberg de Manresa, on dormíem quan anàvem a gravar cada disc, estava tancat pel coronavirus. Vam establir-nos al poble durant una setmana i va ser una passada... En David es preocupa molt per tots els grups amb qui treballa. A més, en la darrera edició dels Premis Enderrock, la revista el va reconèixer com a productor de l'any!

Qui escriu les lletres de Porto Bello?
Entre tot el grup, però a més, en aquest disc hem tingut la participació del cantautor cambrilenc **Ivan Herzog**, que ja ens havia fet alguna lletra al disc passat i hi tenim molt bon rotllo. S'ha involucrat molt amb **Porto Bello** i hem treballat plegats. Sempre diem que, tant en les lletres com en la música, no ens fa por reconèixer l'ajuda i participació de persones externes al grup. Hi ha molts artistes que ni componen ni escriuen la seva música, però la majoria ho amaga. A nosaltres no ens sap greu acceptar-ho perquè al final és un treball conjunt. La varietat és important, perquè surten coses noves i a més et relaciones amb artistes i professionals de l'entorn. Crec que l'intercanvi d'idees entre músics, artistes i compositors? és molt bonic.

Si en el primer treball us vau basar en fets reals, ara en què us heu inspirat?
T.B: En aquest cas hem intentat reflectir molt més el positivisme del moment i ens hem deixat endur pels últims records de **Porto Bello**. La setmana abans del confinament i l'estat d'alarma vam assistir a la gala i vam rebre el Premi Enderrock 2020 a millor directe de l'any i, poc abans, també havíem guanyat el premi Disc Català de l'Any de Ràdio 4. Tot plegat va ser un moment molt dolç, i per això hem volgut transmetre al disc aquest sentiment de felicitat.

Què ha suposat guanyar aquests premis? Ha canviat alguna cosa a Porto Bello?
No, sembla que no ha canviat res al grup i els seguidors d'Instagram són els mateixos [Riu]. Però a nivell de mitjans s'ha notat una altra resposta i hem pogut treure pit de tota la feina feta. Per al grup els reconeixements han estat una gran injecció moral. Al nostre home studio tenim tots els premis, que ens recorden que podem fer-ho bé. El disc ha suposat una descàrrega de positivisme brutal, des de les entranyes i amb molt de sentiment. La música ho transmet, perquè en moltes cançons es nota l'energia, les ganes de trepitjar l'escenari i donar-ho tot. Encara no en tenim prou, no ens hem saciat. El disc anterior potser era més mogut i tenia parts ?canyeres', però ara en volíem més! L'escena musical dels Països Catalans evoluciona molt de pressa i cada disc representa un canvi molt gran.

Porto Bello amb un guardó dels Premis Enderrock Foto: Michal Novak

De quina manera heu aprofitat la pausa de la pandèmia després de viure a '*L'ull de la tempesta'* (Música Global, 2019)?
Després de gravar el primer àlbum -que sempre és com de sucre, perquè no et jutja ningú i no tens un públic que t'esperi-, et preguntes i ara què? Havíem de fer un segon disc potent, i així va sorgir *L'ull de la tempesta*. Ara sembla que el pitjor caos ja ha passat, hem hagut d'anul·lar la gira d'aquest any a causa de la pandèmia. Però ja està, i s'ha d'acceptar. Ha passat i no tornarà, són bolos que dubto molt que es puguin recuperar. La pausa del coronavirus ens ha deixat a tots al mateix lloc de partida. Ens havíem de plantejar si ens apalancàvem o aprofitàvem aquest moment. I l'hem aprofitat per gravat el disc abans del previst, amb moltíssimes més cançons. Tot s'ha accelerat i hem planejat la sortida amb molta antel·lació. Estem amb els motors en marxa, a tota màquina i ben disposats a anar a contracorrent com sempre ens passa amb cada disc, que sembla que anem bé de temps i acabem accelerats. Però som aquí i volem seguir endavant.

Seguint la vostra estela, 'La llei universal' es manté dins el mestissatge però hi ha més influència de les músiques urbanes.
Sí, en realitat fem la música que ens ve de gust, tot i que si fos per nosaltres encara barrejaríem més estils i el productor ens tallaria el cap! [Riu]. De tota manera, en aquest disc ha quedat molt clara la nostra identitat. **Porto Bello** és un projecte de pop electrònic, encara que hi ha temes com "Joanet", que són més barraca i s'allunyen una mica del nostre estil, o balades amb un so més reggae com "Et prometo". Hem d'estar convençuts del que fem, perquè el disc surt com el parim i ens n'hem de sentir orgullosos.

Porto Bello Foto: Juan Miguel Morales

Amb quin estil us sentiu més còmodes a l'hora de compondre?
T.B: Ens agrada fer pop amb bases electròniques. En aquest disc m'ha quedat claríssim, perquè no m'havia sentit mai tan còmode des que vam muntar **Porto Bello**. Abans fèiem un pop-rock una mica punkie, fusionat amb electrònica, però no hi tenia tant de protagonisme com ara. El canvi va venir a partir de gravar el tema "La foguera", que té una base electrònica que ens donava molta energia i en directe ha funcionat molt bé. Podem assegurar que amb La llei universal hem trobat el nostre so i el camí que volem seguir. Ja ens ho va dir la discogràfica que trigaríem tres discos a arribar a la nostra identitat com a grup i com a músics... I el moment ha arribat!

La cançó "Casa meva" és la que té un estil més diferent del que heu fet fins ara, amb una sonoritat trapera i la veu convidada de Yung Mare (P.A.W.N. Gang).
T.B: La idea que fos trap ja hi era des del principi, ens feia il·lusió fer una baladeta diferent a l'habitual. Teníem una part trapera i melosa, en què jo no canto, i coneixíem el pare de **Yung Mare** perquè havia estat mànager nostre fa anys, i vam voler convidar-lo a cantar. A més, la **P.A.W.N. Gang** va ser qui va introduir el trap, fins i tot a l'Estat espanyol. Vam tenir l'ocasió de conèixer-lo personalment i, al final, vam col·laborar perquè crèiem que en podia sortir una cançó especial.

Hi ha algun dels temes que sigui la carta de presentació per al tercer disc?
T.B: Al meu germà i a mi ens agrada molt el tema "Abril", sobretot per la melodia i el ?carinyo' amb què la vam compondre. La vam fer molt a poc a poc i amb una cura especial. A més, la part electrònica em torna boig i té uns violins de fons que també m'entusiasmen. Sempre m'ha cridat molt l'atenció el fet d'incorporar instruments de corda i orquestra a la música, i fins ara no ho havíem pogut fer perquè no ens encaixava a l'estudi i no ho podíem dur en directe. Però, al final, el resultat m'agrada molt, tot i que aquesta vegada el procés de composició ha estat molt difícil.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=cyMo1aIqd6A

Per què ha estat tan difícil?
T.B: Ha estat el part discogràfic més difícil, perquè hem hagut de tocar a fons una tecla que és la part electrònica, a la qual no estàvem acostumats i, en canvi, predomina d'una manera clara en tot el disc. Ens hem hagut d'informar i aprendre moltes coses per utilitzar nous programes, consultar col·legues que són discjòqueis... Però, tal com he explicat, ha estat fàcil pel fet que ens hem confinat i hem pogut treballar-ho a fons, sense patir per les proves, els horaris? Podíem compondre i crear fins on arribava el cos, no hi ha hagut cap més limitació. La nostra rutina diària durant tots aquets darrers mesos ha estat dedicar-nos a compondre.

Quin és el sentiment que us ha quedat després d'acabar aquest tercer disc?
T.B: Ens sentim orgullosos, convençuts i més animats que mai. I, al mateix temps, estem cagats. Hem enfocat la nostra música cap a un lloc nou i no sabem encara com es rebrà. Tot i que, si la gent ens segueix com fins ara i els ha agradat la nostra música, segur que entendran perfectament l'evolució que hi ha a *La llei universal*. A més, aquesta progressió ja s'havia anat insinuant als altres discos, però, és clar, els nervis sempre hi són. És impossible no preguntar-se si hem fet una gran feina per continuar al mateix lloc on érem, si a la gent li agradarà o si anirem endavant amb aquest tercer disc? Tenim moltes ganes de començar la gira en directe, sobretot perquè és on realment podem exprimir les cançons i ho donem tot, i la gent ho nota.